

„Jak jsem ho sedlala, byl trochu neklidný, ale tehdy jsem si nevšimla, že by se mu špatně dýchalo.“

„Paní doktorka je na cestě, ale brzy bude tma, tak ho potřebujeme dostat do Vrbového údolí. Nemůže zůstat jen tak tady u silnice, ale nevíme, jak ho dostat do přívěsu,“ řekla paní učitelka Parryová.

„Mohli by ho vaši kluci vnést dovnitř?“ vyhrkla Abbey. „Prosím?“

Pan McPhail a druhý učitel se na ni podívali, jako by se pomátla. Lidé obvykle koně nenosí, takže to bylo pochopitelné.

„To zvládneme, pane Harrisone,“ řekl někdo za nimi. Byl to Sam. Stál na schůdcích autobusu a evidentně slyšel, co Abbey navrhla.

„Myslím, že to půjde celkem snadno. Pokud pod něj dostaneme koňskou příkrývku, můžeme ho pak odnést.“

V tu chvíli zazvonil panu McPhailovi telefon: paní doktorka Brownová bude během deseti minut ve Vrbovém údolí.

„Myslím, že bychom se o to měli pokusit,“ pronesl pan McPhail ke druhému učiteli.

„Přiveď deset silných chlapců,“ řekl pan Harrison Samovi, který se rychle vrátil do autobusu. „Najdu příkrývku,“ otevřel nákladní prostor v dolní části autobusu.

Dívky si dřeply vedle Pudinka a hladily ho na krku a po hlavě. „Uzdraví se?“ vzlykala Talika a slzy jí kapaly na krk poníka.

„Bude to v pořádku,“ broukala Abbey Pudinkovi do ucha. „Budeš zase zdravý.“ Opakovala to, jako by mu zpívala něžnou ukolébavku, až se zdálo, že se poník zklidnil.

Chlapci vystoupili z autobusu a pan Harrison už držel velkou příkrývku z plachtoviny.

„Musíme velice opatrně, hoši,“ řekl. Chlapci přikývli a poslouchali, co mají dělat.

„Same, Jonne, Bene, Alexi a Liame, vy ho zkusíte odkulit a já s panem McPhailem pod něj strčíme příkrývku. Vy ostatní ho zase trochu přikulíte. Uvidíte, jestli dosáhnete na příkrývku, abyste ji podložili z druhé strany. Pomalu a klidně, kluci, pojďme na to.“

Chlapci z Darrowby nebyli jen dobrý tým v soutěžích, ale spolupracovali a pečlivě naslouchali, co jim v každé fázi učitel říká.

Hanna, Talika a Abbey stály stranou, držely se za ruce a skoro nedýchaly, když Pudink pomalu sklouzl na velkou příkrývku.

„Pil stejnou vodu jako ostatní koně?“ zeptal se pan McPhail.

„Ano,“ přisvědčila Talika. „Všechny jsme ji braly ze stejného kanystru, který stál na konci stáje.“